

καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ὁμοῦ ἐσυμφώνησαν ὡς ἀκολούθως.
 α". Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ὑπόσχεται εἰς αὐτοὺς νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν καὶ τιμὴν ὅλων τῶν
 Τουρκῶν καὶ νὰ τοὺς στείλῃ σύγουρα μὲ καράβι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.
 β". Οἱ Τοῦρκοι ὑπόσχονται νὰ ἀφήσουν τὸ κάστρο μὲ ὅλα τὰ ἄρματα καὶ μὲ ὅλους τοὺς
 ντζεπχανέδες του. Νὰ ἀφήσουν καὶ ὅλα τοὺς τὰ πράγματα καὶ τοὺς παράδες τοὺς ἔξω
 ἀπὸ τὰ φορέματά τους, καὶ νὰ εὗγουν μὲ τ' ἄρματά τους, νὰ δώσουν ῥεέμια, καὶ νὰ πᾶ-
 ρουν ῥεέμια διὰ τὴν συγουρητά τους, καὶ εὐγαίνοντας νὰ ψαχθοῦν, καὶ ὅποιος πιασθῇ ὅτι
 ἔκρυψε τίποτα νὰ παιδεύεται χωρὶς νὰ διανυστεύεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους.
 γ". Τὰ ῥεέμια νὰ ἀλλαχθοῦν ὅταν οἱ Τοῦρκοι ἱμβαρκαρισθοῦν εἰς τὸ καράβι.
 δ". Ὁ ναῦλος τοῦ καραβίου καὶ ὁ ζαερεὺς τοῦ δρόμου νὰ εἶναι εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς
 Διοικήσεως.
 ε". Ὅσοι χριστιανοὶ εὗρεθοῦν εἰς τὸ κάστρο εἴτε ἄνδρες εἴτε γυναῖκες νὰ εἶναι ἐλεύθεροι
 καὶ νὰ ἐμποδισθοῦν.
 ς". Ὑπόσχονται οἱ Τοῦρκοι νὰ δώσουν εἰς τὸν καπετάνιον τοῦ καραβίου ἓνα ἀποδεικτικὸν
 (ἰλάμι) ἀπὸ τὴν τοπικὴν ἐξουσίαν καὶ κρίσιν τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὸ κατεβόδιόν τους,
 διὰ νὰ τὸ φέρουν εἰς ἀπόδειξιν.
 Καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς συμφωνίας αὐτῆς ἔγιναν δύο ὅμοια ὑπογραμμένα καὶ ὑπογράφονται
 καὶ ἀπὸ τὰ δύο συμφωνοῦντα μέρη διὰ νὰ λάβῃ καθὲν μέρος ἀπὸ ἓν καὶ διὰ νὰ ἔχουν τὸ
 κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.
 Τῇ 26 ὁβρίου 1823 ἐν Κορίνθῳ.

<Τουρκικὴ σφραγίδα>

Ἐπὶ τοῦ νότου: Τὸ συμφωνητικὸν γράμμα τῶν συνθηκῶν τῆς παραδόσεως τῶν Τουρκῶν
 τῶν ἐν τῇ Κορίνθῳ».

841

1823-1825. Εκκλησιαστικά έγγραφα. Ναύπλιο, Τρίπολη.

Ν. Παπαδόπουλος, «Λαογραφικὰ Λακεδαιμονίας. Ἐκκλησιαστικὰ
 ἔγγραφα», *Λακωνικά* 1 (1932), σ. 338, 344.

842

1823-1825. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα. Μεσολόγγι.

Κ. Κώνστας, «Ἱστορικὰ ἔγγραφα τοῦ ἀγῶνος ἐκ τῆς δυτικῆς
 χέρσου Ἑλλάδος», *Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν* 4
 (1973), σ. 13-14 αρ. 11, σ. 17 αρ. 17-18, σ. 35-37 αρ. 52.

843

1823-1825. Δικαστικὲς αποφάσεις. Λεωνίδι, Πραστός (Αρκαδία).

Χ. Κυρκιντάνος, «Ἰδιωτικὲς διαφορὲς Τσακῶνων στὰ πρῶτα

πολιτικά δικαστήρια», *Χρονικά τῶν Τσακῶνων* 5 (1980), σ. 116-117, 120-121.

844

1823-1825. Διαθήκη και αναφορά μοναχού προς το «Υπουργεῖον τῆς Θρησκείας» για καταπάτηση εκκλησιαστικῶν κανόνων σχετικῶν με το γάμο και το διαζύγιο. Σκιάθος.

Κ. Καλλιανός, «Ο ἁγιορείτης Εὐθύμιος "σταυρουδάς", πάροικος στὴ Σκιάθο κατὰ τὴν ἐπανάσταση», *Μακεδονικά* 25 (1985-1986), σ. 106-109.

845

1823-1826. Προβουλεύματα, πρακτικά και εξερχόμενα έγγραφα της Β' και Γ' Βουλευτικῆς Περιόδου (1823-1824, 1824-1826). Ἀργος, Κρανίδι, Ναύπλιο.

Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Βασιλείας, Ἀθήνα 1972-1974 (*Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας* 6-8) τ. 3 σ. 1-279 αρ. 558-1230, τ. 4 σ. 3-540, τ. 5 σ. 1-481 αρ. 1-1385.

845α

1823-1826. Διοικητικά έγγραφα, αναφορές ιδιωτῶν προς διοικητικές αρχές. Καλαμάτα, Ναύπλιο, Τρίπολη.

Κ. Κοτσώνης, «Αντώνιος Πιέρου Μαυρομιχάλης, 1793-1873 (Συμβολή στην ιστορία των Μαυρομιχαλαίων)», *Λακωνικαὶ Σπουδαί* 13 (1996), σ. 470-472 αρ. 3-5, σ. 474-476 αρ. 8, σ. 478 αρ. 10.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΑΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ
ΟΦΕΙΛΩΝ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΟΥΣ.
ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΣΕ ΜΕΣΕΓΓΥΗΣΗ Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

1826, 26 Μαΐου

«Πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν Ναυπλίου

Ἐπειδὴ παρὰ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Δικαίου μοὶ χρεωστοῦνται γρόσια μετρητὰ τῶν ἀριθ. δέκα χιλιάδας (N. 10.000), τῶν ὁποίων τὴν ἐνυπόγραφον τοῦ διαληφθέντος μακαρίτου ἀπόδειξιν δὲν ἔχω πλησίον μου ἀλλ' εἰς τὸ ὀσπήτιόν μου εἰς Σπάρτην (Μάνην), ἐπειδὴ κατὰ τὴν γενικὴν εἰς τὸν θεῖόν μου Κ^ο Κωνσταντῖνον ἀπόδειξιν τοῦ ἰδίου χρεωστοῦνται εἰς τὸν ἄλλον θεῖόν μου Κ^ο Ἀντωνάκην γρόσια 11.235, ἀναφερόμενος εἰς τὴν Γενικὴν ταύτην Ἀστυνομίαν, τίθῃμι εἰς μεσέγγυον τὸ ὑπ' ἀρ. 72-73 ὀσπήτιον τοῦ εἰρημένου, ἐπ'